

บทที่ 5

ขว้างทิ้งออกจากอาณาจักร

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้วคุณจะสามารถ

- รู้ข้อความจากพระคัมภีร์ 2 ตอน ซึ่งให้ชื่อของความบาปที่กีดกันไม่ให้เข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า
- นิยามความบาปที่กีดกันไม่ให้เข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า
- ให้ชื่อพระคัมภีร์ซึ่งอธิบายว่าจะกำจัดบาปที่กีดกันไม่ให้เข้าสู่อาณาจักรได้อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“มิใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า” จะได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้”

มัทธิว 7:21

คำนำ

ในบทสุดท้าย คุณได้เรียนถึงกฎเกณฑ์วิญญูณของพระเจ้า แต่จริงๆ แล้วเขาไม่ได้เป็นพลเมืองของอาณาจักร พระคัมภีร์กล่าวถึงอาณาจักรว่าเต็มไปด้วยเมล็ดพืชดี และข้าวละมานซึ่งเกิดจากเมล็ดที่ไม่ดี :

“และนั่นได้แก่โลก ส่วนเมล็ดพืชดีได้แก่พลเมืองแห่งแผ่นดินของพระเจ้า แต่ข้าวละมานได้แก่พลเมืองของมารร้าย บุตรมนุษย์จะใช้ทูตของท่านออกไปเก็บกวาดทุกสิ่งที่ทำให้หลงผิด และบรรดาผู้ที่กระทำชั่วไปจากแผ่นดินของท่าน และจะทิ้งลงในเตาไฟอันลุกโพลง ที่นั่นจะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน

ครานั้นผู้ชอบธรรมจะส่องแสงอยู่ในแผ่นดินพระเจ้าของเขาดุจดวงอาทิตย์”

มัทธิว 13:38-43

ในปัจจุบันมีคนที่ยังอ้างว่าเป็นพลเมืองในอาณาจักร แต่ยังมีชีวิตอยู่ในความบาป แต่ในวันพิพากษาในอนาคตพระเจ้าจะแยกคนเหล่านี้ออกจากพลเมืองที่แท้จริงของอาณาจักร ผู้ที่กระทำชั่วจะถูกขว้างทิ้งออกจากอาณาจักรของพระเจ้า

พระคัมภีร์เปรียบเทียบอาณาจักรในปัจจุบันกับอวนขนาดใหญ่ที่ทิ้งลงในทะเลและรวบรวมปลาชนิดต่างๆ ไว้ด้วยกัน

“อีกประการหนึ่ง แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนอวนที่ลากอยู่ในทะเล ติดปลารวมทุกชนิด เมื่อเต็มแล้วเขาก็ลากขึ้นฝั่งนั่งเลือกเอาแต่ที่ดีใส่ตะกร้า แต่ที่ไม่ดีนั้นก็ทิ้งเสีย ในเวลาสิ้นยุคก็จะเป็นอย่างนั้น พวกทูตสวรรค์จะออกมาแยกคนชั่วออกจากคนชอบธรรม แล้วจะทิ้งลงในเตาไฟอันลุกโพล่ง ที่นั่นจะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน”

มัทธิว 13:47-50

พระคัมภีร์บอกถึงวันหนึ่งในอนาคตเมื่อ

“เราบอกท่านทั้งหลายว่า คนเป็นอันมากจะมาจากทิศตะวันออกและทิศตะวันตกจะมาร่วมสำรับกับอับราฮัม และอิสอัค และยาโคบในแผ่นดินสวรรค์ แต่พระเยซูทรงเตือนว่า...”

“เมื่อท่านทั้งหลายจะเห็นอับราฮัม อิสอัค ยาโคบและบรรดาผู้เผยพระวจนะในแผ่นดินของพระเจ้า แต่ตัวท่านเองถูกไล่ใส่ส่งออกไปภายนอก ที่นั่นจะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน”

มัทธิว 13:28

ก่อนการตั้งราชอาณาจักรสุดท้าย พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนทั้งหมด ทั้งผู้ที่มีชีวิตอยู่ตอนที่พระเยซูเสด็จกลับมา และผู้ที่ตายไปก่อนแล้ว

“ข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระพักตร์พระเจ้า และพระเยซูคริสต์ ผู้จะทรงพิพากษาคนเป็นและคนตาย โดยอ้างถึงการที่พระองค์จะเสด็จมาปรากฏและแผ่นดินของพระเจ้าว่า”

2 ทิโมธี 4:1

ในเวลาการพิพากษาครั้งสุดท้าย จะมีการแบ่งแยกระหว่างคนทั้งหมด บางคนจะเข้าสู่ราชอาณาจักร แต่บางคนจะถูกขว้างทิ้งออกไป

“เมื่อบุตรมนุษย์ทรงพระสิริเสด็จมากับทั้งหมดทูตสวรรค์ เมื่อนั้นพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ บรรดาประชาชาติต่างๆ จะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์จะทรงแยกมนุษย์ทั้งหลายออกเป็นสองพวกเหมือนอย่างผู้เลี้ยงแกะ จะแยกแกะออกจากแพะ ส่วนฝูงแกะนั้นจะทรงจัดให้อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ แต่ฝูงแพะนั้นจะทรงจัดให้อยู่เบื้องซ้าย ขณะนั้นพระมหากษัตริย์จะตรัสแก่บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาของพระองค์ว่า “ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเราจงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก”

มัทธิว 25:31-34

การเป็นพลเมืองถาวรในราชอาณาจักร

เพราะเหตุว่าพระคัมภีร์เปิดเผยว่า บางคนจะถูกขว้างทิ้งออกจากราชอาณาจักร จึงจำเป็นที่ คุณต้องเข้าใจว่าคุณจะเป็นพลเมืองถาวรในอาณาจักรของพระเจ้าอย่างไร

พระเยซูตรัสว่า

“มิใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า” จะได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์จำจะเข้าได้”

มัทธิว 7:21

การที่คนหนึ่งจะยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้านั้น ไม่ได้ประกันว่าเขาเป็นพลเมืองถาวรในอาณาจักรของพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า การยอมรับด้วยคำพูดเท่านั้นยังไม่เพียงพอ เราต้องทำตามพระทัยของพระบิดา

เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะให้คุณสำนึกผิดจากบาป และยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

“องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ตามที่บางคนคิดนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายมาช้านาน พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจใหม่”

2 เปโตร 3:9

หลังจากคุณรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว คุณจะต้องทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าต่อไป คุณต้องดำเนินชีวิตตามหลักการของอาณาจักรใหม่ที่คุณสามารถเข้าไปอยู่ เราจะอธิบายหลักการเหล่านี้ภายหลังในหลักสูตรนี้

การเป็นพลเมืองของอาณาจักรของพระเจ้าต้องการหลายสิ่งมากกว่าการยอมรับด้วยคำพูด ต้องประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลงความคิดและรูปแบบของการกระทำ คุณต้องพัฒนาวิถีชีวิตแบบใหม่ที่สอดคล้องกับรูปแบบและหลักการของอาณาจักรของพระเจ้า

พระเยซูทรงเน้นถึงความสำคัญของการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในเรื่องที่พระองค์เล่าในมัทธิว 21:28-32 จงอ่านเรื่องนี้ในพระคัมภีร์ของคุณ เรื่องนี้เน้นว่าการสนองตอบส่วนตัวต่อพระกิตติคุณนั้นเป็นสิ่งสำคัญ การยอมรับด้วยปากไม่พอเพียง คุณต้องปฏิบัติตามด้วย

ความบาปปิดกั้นทางเข้าสู่ราชอาณาจักร

ความบาปจะปิดกั้นการเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า ความบาปคือการหักกฎของพระเจ้า **“ผู้ที่กระทำบาปก็ประพฤติผิดธรรมบัญญัติ บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมบัญญัติ”**

1 ยอห์น 3:4

ในพันธสัญญาใหม่มีรายชื่อความบาปมากมาย ในหลักสูตรที่ชื่อ “รากฐานของความเชื่อ” มีรายชื่อของความบาปอย่างครบถ้วน

มีข้อความโดยเฉพาะ 2 ตอน ที่กล่าวถึงความบาปที่ปิดกั้นการเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า

“ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า อย่าหลงเลย คนล่วงประเวณี คนถือรูปเคารพ คนผิดนิ้วเมียเขา ลูกสวาทหรือชายเล่นลูกสวาท คนขโมย คนโลก คนขี้เมา คนปากร้าย คนฉ้อโกง จะไม่ได้รับส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

1 โครินธ์ 6:9-10

“การทำงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัด คือการล่วงประเวณี การโสโครก การลามก การนับถือรูปเคารพ การถือวิทยาคม การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การไต่สูง การทุ้มเถียงกัน การแตกหักกัน การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกเร และการอื่น ๆ ในทำนองนี้อีก เหมือนที่ข้าพเจ้าได้เตือนท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนท่านเหมือนกับที่เคยเตือนมาแล้วว่า คนที่ประพฤติดังนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

กาลาเทีย 5:19-21

คุณจะได้สังเกตเห็นว่าในสองรายการนี้มีการพูดซ้ำ บาบบางอย่างถูกนำมากล่าวในทั้งสองข้อความ และแต่ละข้อความให้รายชื่อบาปที่ไม่มีในบทหรือข้ออื่นๆ

บาปต่อไปนี้ถูกกล่าวถึงทั้งในหนังสือโครินธ์และกาลาเทีย

ความชอบธรรม

รายการแรกในข้อความจากหนังสือโครินธ์กล่าวว่า คนชอบธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า หนังสือกาลาเทียกล่าวซ้ำว่า คนชอบธรรมไม่ได้เป็นทายาทของราชอาณาจักร หนังสือกาลาเทีย เรียกว่า “การลามก” เมื่อพูดถึงการชอบธรรมทางจริยธรรมและทางวิญญาณ

หลายชนชาติในโลกมีระบบที่เมื่อคนหนึ่งตายลงและส่งมอบทรัพย์สมบัติให้แก่ผู้อื่น คนที่ได้รับมรดกเรียกว่า ทายาท

ถ้าคุณเป็นทายาทของสิ่งใดก็หมายความว่า คุณได้รับมรดกสิ่งนั้น มีบางคนมอบบางสิ่งให้แก่คุณ แต่การที่จะรับได้นั้นคุณต้องมีคุณสมบัติบางประการ คุณต้องเป็นทายาทที่ถูกต้องตามกฎหมายของชาตินั้นๆ

เราเป็นทายาทของอาณาจักรของพระเจ้า พระเยซูทรงทำให้เราเป็นทายาท ขณะที่พระองค์สิ้นพระชนม์ โดยการสิ้นพระชนม์แทนที่ความบาปของเรา เราจึงมีหนทางเข้าไปสู่ราชอาณาจักร

แต่การที่จะเป็นทายาทที่ชอบธรรม เราต้องรับการอภัยจากบาปในอดีต เปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิต ความคิดและการกระทำ และเริ่มต้นที่จะดำรงชีวิตอย่างชอบธรรม นี่คือ คุณสมบัติที่พระคัมภีร์วางไว้

คำว่า “ชอบธรรม” หมายถึง ยุติธรรม ถูกต้อง และบริสุทธิ์ หมายถึงการปฏิบัติตนตามพระประสงค์ของพระเจ้าตามที่ได้เปิดเผยไว้ในพระวจนะ หมายถึงความบริสุทธิ์ทั้งในความคิด วาจา และการกระทำ

ความชอบธรรมไม่ได้มาจากการเชื่อฟังพระบัญญัติใดๆ แต่ได้มาโดยทางความเชื่อในพระเยซู บุคคลใดที่เชื่อวางใจในพระเยซู เขาก็เป็น “ความชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” เขากลายเป็นบุคคลชนิดที่พระเจ้าต้องการให้เป็นและทั้งหมดนี้เขาไม่สามารถเป็นด้วยตัวเขาเองได้

“เพราะว่าพระเจ้าทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์”

2 โครินธ์ 5:21

พวกธรรมาจารย์และฟาริสี ซึ่งเป็นผู้นำทางศาสนาในช่วงเวลาที่พระคริสต์ทรงรับใช้อยู่ในโลกพยายามจะเป็นผู้ชอบธรรมโดยการปฏิบัติตามประเพณีของศาสนา แต่พระเยซูทรงเตือนว่า

“เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าความชอบธรรมของท่านไม่ยิ่งกว่าความชอบธรรมของพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี ท่านจะไม่มีวันได้เข้าสู่แผ่นดินสวรรค์”

มัทธิว 5:20

พระเยซูตรัสกับผู้นำทางศาสนาว่า

“วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคดเพราะพวกเจ้าปิดประตูแผ่นดินสวรรค์ไว้จากมนุษย์ พวกเจ้าเองก็ไม่เข้าไป และเมื่อคนอื่นจะเข้าไป พวกเจ้าก็ขัดขวาง”

มัทธิว 23:13

ผู้ใดที่ติดตามข้อเชื่อทางศาสนา ประเพณี กฎเกณฑ์ หรือข้อบังคับ เพื่อพยายามที่จะได้ความชอบธรรมก็อยู่ในจำพวกเดียวกับพวกธรรมาจารย์และฟาริสี สิ่งเหล่านี้เป็นความชอบธรรมปลอม (ไม่จริง) เป็นความประพฤติภายนอก ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงจิตใจภายใน

ถ้ามีใครสอนเรื่องประเพณีว่าเป็นทางไปสู่ความชอบธรรม เขาก็ปิดกั้นผู้อื่นไม่ให้เข้าไปสู่ราชอาณาจักร

คำว่า “ความอธรรม” และ “การลามก” นั้น รวมทุกอย่างไว้ แม้ว่าความบาปทั้งหมดที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้าจะไม่ได้เขียนไว้ในหนังสือกาลาเทียและโครินธ์ คำทั้งสองนี้ก็รวมความบาปทุกอย่างไว้ด้วยกัน ผู้ใดที่มีชีวิตอย่างอธรรมในความบาปใดก็ตาม จะไม่ได้เข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า

จงสังเกตดูว่า ข้อความในโครินธ์เตือนว่า “อย่าหลงเลย” อย่าหลงที่จะเชื่อว่าคุณจะมาดำเนินชีวิตตามใจชอบและยังเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าได้ นี่เป็นกลลวงของซาตาน

การผิดประเวณี

การผิดประเวณีคือ การมีเพศสัมพันธ์โดยที่ทั้งสองคนยังไม่ได้แต่งงาน บาปนี้รวมถึงการล่วงประเวณี ซึ่งเป็นการมีเพศสัมพันธ์โดยคนที่แต่งงานแล้วกับคนอื่นที่ไม่ใช่คู่ครองของตน รวมถึงบาปเช่นพวกไฮโมเช็กซวล (มีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน) และเพศสัมพันธ์กับคนในสายเลือดเดียวกัน

คนไหวรูปเคารพ

การนมัสการรูปเคารพ ไม่ได้หมายถึงแค่การนมัสการรูปที่ทำจากหิน ไม้ หรือโลหะมีค่า รูปเคารพคืออะไรก็ตามที่เห็นว่าสำคัญต่อเรามากกว่าพระเจ้า

คนให้รูปเคารพ คือผู้ที่นมัสการบางอย่างมากกว่าพระเจ้า การให้รูปเคารพคือการไม่รับรู้ฐานะอันถูกต้องของพระเจ้าในชีวิตของเรา

การล่วงประเวณี

การล่วงประเวณี คือ การมีเพศสัมพันธ์ของผู้ที่ไม่ใช่คู่ครองของตน

บาปต่อไปนี้มีอยู่ในข้อความในโครินธ์เท่านั้น

คนเมาเหล้า

คือสภาวะที่ร่างกายและจิตใจได้รับผลจากการดื่มสุรามากเกินไป

ชายเหมือนหญิง

นี่ไม่ใช่ใช้กับผู้ชายที่ทำบาปทางเพศเท่านั้น แต่ใช้กับคนทุกๆ ไปที่รู้สึกผิดในเรื่องบาปของทางเพศของเนื้อหนัง

การใช้ร่างกายในทางที่ผิด

หมายถึงการหาผลประโยชน์โดยไม่ยุติธรรม คนที่ประพฤติเช่นนี้กระทำผิดทางเพศกับผู้อื่น เขาก็ใช้ร่างของตนเองในทางที่ผิดด้วย

การขโมย

คนขโมยนั้นเอาสิ่งของที่เป็นของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ

การโลภ

เมื่อคุณโลภ คุณต้องการบางสิ่งด้วยความปรารถนาอันแรงกล้า หวังว่าคุณเป็นเจ้าของทั้งสินแทนบุคคลที่มีสิ่งนั้นอยู่ อาจเป็นเงิน ทรัพย์สินสมบัติ ตำแหน่งฐานะ หรืออำนาจของผู้อื่น อาจโลภสามีหรือภรรยาผู้อื่น

การบีบบังคับ

คือการบังคับเอาบางสิ่งจากผู้อื่นโดยใช้กำลัง

การด่าทอ

คือการพูดไม่ดีต่อคนอื่น หรือพูดตอบกลับไปด้วยกริยาที่ไม่ดีงาม

บาปต่อไปนี้มีอยู่ในกาลาเทีย

การใส่โครก

คือบาปของต้นหา อารมณ์ที่บาป ความประพฤติที่น่าอาย

การถือวิทยาคม

การใช้เสน่ห์กลมนต์เสน่ห์แบบแม่มด คาถาอาคม การดูดาว โหราศาสตร์ การใช้ยาเสพติด เหล่านี้ล้วนเป็นการประพฤติปฏิบัติและการนมัสการซาตาน

ความเกลียดชัง

ตรงข้ามกับความรัก เป็นอารมณ์ของการไม่ชอบผู้หนึ่งอย่างรุนแรง

การเป็นศัตรูกัน

ความไม่เห็นด้วย การขัดแย้งกัน การแตกแยก

การอิจฉาริษยา

คือความปรารถนาที่จะเลียนแบบผู้อื่นเพื่อให้เท่าเทียมกัน หรือให้เหนือกว่าเขา เป็นวิญญาณของการแข่งขัน

ความโกรธ

เป็นความโกรธที่รุนแรงของกิริยาที่แสดงออก

การแตกแยก

คือการทะเลาะกัน ต่อสู้กัน

การทู่มเถียงกัน

คือการขัดแย้งหรือการก่อให้เกิดความไม่สงบ

ข้อความที่ค้านกับหลักศาสนา (ภาษาไทยไม่ได้แปลไว้)

เป็นความเห็นที่ตรงข้ามกับพระวาระของพระเจ้า เป็นความเห็นเจตนาของตนเองซึ่งผิด และมักนำไปสู่การแบ่งแยกในคริสตจักร

การริษยา

อิจฉาความสำเร็จของผู้อื่น ไม่พอใจพระพรของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นทางวิญญาณ การเงิน หรือ วัตถุสิ่งของ

ผู้ฆ่าคน

การคร่าชีวิตของผู้อื่นโดยมีเจตนาร้าย แต่ไม่ใช่การป้องกันตัวหรือฆ่าโดยบังเอิญ

การเสเพล

คือการมีชีวิตแบบโลกีย์ ประพฤติตนแบบฟุ่มเฟือยหรูหรา

ทางเข้าอาณาจักรถูกปฏิเสธ

นอกเหนือจากรายชื่อของบาปต่างๆ แล้ว ยังมีสิ่งหนึ่งที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ ซึ่งมีผลให้ทางเข้าสู่อาณาจักรถูกปฏิเสธ (คือไม่สามารถเข้าสู่อาณาจักรได้)

เนื้อและเลือด

เปาโลเตือนว่า

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่าเนื้อและเลือดจะมีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ และสิ่งซึ่งเน่าเปื่อยจะมีส่วนในสิ่งซึ่งไม่รู้จักเน่าเปื่อยไม่ได้”

1 โครินธ์ 15:50

ข้อความนี้มักกลับไปสู่กุญแจเข้าอาณาจักรซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่แล้ว อาณาจักรของพระเจ้าเป็นอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ ท่านจะเข้าไปด้วยร่างกายที่มีเนื้อและเลือดไม่ได้ คุณต้องทำการตัดสินใจที่จะเข้าสู่อาณาจักรโดยการบังเกิดใหม่

“พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นจะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”

ยอห์น 3:3,5

“ดังนั้นท่านทั้งหลายจะมีสิทธิสมบูรณ์ที่จะเข้าไปในอาณาจักรนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์ เจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของเรา”

2 เปโตร 1:11

ขาดความเชื่อแบบเด็ก

พระเยซูตรัสว่า

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านไม่กลับใจเหมือนเด็กเล็กๆ ท่านจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ไม่ได้เลย”

มัทธิว 18:3

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้หนึ่งผู้ใดมิได้รับแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็กๆ ผู้นั้นจะเข้าไปในแผ่นดินนั้นไม่ได้”

มาระโก 10:15

เราจำเป็นที่จะต้องเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ เพื่อที่จะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้า แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะมีอารมณ์ หรือร่างกายเหมือนเด็ก หรือว่าการบังเกิดใหม่ก็ไม่ได้หมายความว่าถึงการเข้าไปอยู่ในครุฑมารดาอีกครั้งหนึ่ง

แต่หมายความว่า เราต้องเข้าอาณาจักรของพระเจ้า โดยมีความเชื่ออย่างง่าย เหมือนเด็ก ถ้ามีฉะนั้นเราก็ไม่สามารถเข้าไปในอาณาจักรได้

ความมั่งมี

ในครั้งหนึ่งขณะที่พระเยซูทรงอยู่ในโลก มีชายหนุ่มเศรษฐีบอกพระองค์ว่า เขาต้องการติดตามเป็นสาวกของพระเจ้า คุณอ่านเรื่องนี้ได้ในลูกา 18:18-25

ชายหนุ่มคนนี้เป็นคนชอบธรรม แต่พระเยซูตรัสว่า.....

“ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายบรรดาสິงของซึ่งท่านมีอยู่แจกจ่ายให้คนอนาถา ท่านจึงจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงตามเรามาและเป็นสาวกของเรา แต่เมื่อเขาได้ยินอย่างนั้นก็เป็นที่ทักท้วงเพราะเขาเป็นคนมั่งมีมาก”

ลูกา 18:22-23

เศรษฐีหนุ่มอาจไม่ตามพระเยซูไปเพราะว่าความมั่งมีของเขาสำคัญกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา

เมื่อพระองค์ทรงเห็นเขามีอาการอย่างนั้น พระองค์จึงตรัสว่า “คนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้ายากจริงหนา”

“และพระเยซูทรงทอดพระเนตรไปรอบๆ และกล่าวแก่สาวกว่า คนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้ายากจริงหนา และเหล่าสาวกก็ประหลาดใจด้วยพระวจนะของพระองค์ แต่พระเยซูทรงตรัสกับเขาอีกว่า ลูกเอ๋ย คนที่วางใจในทรัพย์สมบัติจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้ายากจริงหนา ตัวอุจจะลดครุเข็มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า”

มาระโก 10:23-25

พระเยซูไม่ได้หมายความว่า ความมั่งมีจะทำให้คนเข้าไปในอาณาจักรไม่ได้ แต่ความรักเงินทองจะทำให้คนออกห่างจากอาณาจักรเพราะ...

“ด้วยว่าการรักเงินทองนั้นเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งหมด”

1 ทิโมธี 6:10

เมื่อความมั่งมีสำคัญกว่าการติดตามพระเยซูมันก็ปิดกั้นทางเข้าสู่อาณาจักร

การเยียวยารักษาโรคบาป

ถ้าคุณพบว่าคุณรู้สึกผิดเกี่ยวกับบาปใดก็ตาม มีการเยียวยารักษาเพียงอย่างเดียวคือ โดยการให้อภัยบาปโดยทางพระเยซูคริสต์ เปาโลกล่าวว่า

“แต่ก่อนมีบางคนในพวกท่านเป็นคนอย่างนั้น แต่ท่านได้รับการชำระแล้ว ได้รับการทำให้บริสุทธิ์แล้วได้รับการทำให้เป็นผู้ชอบธรรมในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้า และพระวิญญาณแห่งพระเจ้าของเรา”

1 โครินธ์ 6:11

ไม่ว่าคุณจะทำอะไรมาในอดีต ไม่ว่าคุณจะทำอะไรในปัจจุบัน คุณสามารถได้รับการอภัยทั้งสิ้น

“ถ้าเราทั้งหลายจะว่าเราไม่มีบาป เราก็ลงโทษตัวเอง และสักจะไม่ได้อยู่ในเราเลย ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น”

1 ยอห์น 1:8-9

เมื่อเราได้รับการชำระให้พ้นจากการอธรรมแล้ว เราก็ได้รับการชำระจากบาปซึ่งปิดกั้นทางไปสู่อาณาจักรของพระเจ้า

ควักมันออกไปเสีย

เปิดพระคัมภีร์ของคุณดูที่มาระโก 6 และอ่านข้อ 43-48 ในข้อความนี้ พระเยซูทรงสอนว่าถ้ามือของเราหรือเท้าของเราทำผิด เราต้องตัดมันออกไปเสีย ถ้าตาของเราทำให้เรากระทำผิด เราต้องควักทิ้งไป

“ถ้าตาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงควักออกทิ้งเสีย ซึ่งจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า ตาข้างเดียวก็ยังดีกว่ามีสองตา และต้องถูกทิ้งไปในนรก”

มาระโก 9:47

พระเยซูทรงหมายความว่า สิ่งใดก็ตามที่ก่อให้เกิดบาปในชีวิตของเราจะต้องเอาออกไปเสีย แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่เราเห็นว่าจำเป็นหรือมีค่าก็ตามก็ต้องเอาออกไป

พระองค์ใช้ตัวอย่างของมือ เท้า และนัยน์ตาในฝ่ายธรรมชาติ อวัยวะเหล่านี้เราต้องการใช้มันและเป็นส่วนที่มีค่าของร่างกาย แต่พระเยซูตรัสว่าถ้าสิ่งเหล่านี้ทำให้ท่านทำบาป ก็เป็นการดีที่จะเอามันออกไปเสีย แทนที่จะเป็นสิ่งปิดกั้นการเข้าสู่อาณาจักรของคุณ

พระเยซูไม่ได้ตรัสกับคุณว่าให้คุณตัดส่วนเหล่านี้ของร่างกายไปจริงๆ พระองค์ทรงใช้สิ่งเหล่านี้เป็นตัวอย่างในธรรมชาติถึงความจริงฝ่ายวิญญาณ

โดยทางวิญญาณแล้ว เรามีความรับผิดชอบที่จะต้องกำจัดสิ่งที่ทำให้เราทำผิด สิ่งที่น่าเราไปสู่ความบาป มันอาจทำให้เราเสียใจและเจ็บปวดที่จะทำ แต่ก็เป็นการดีกว่าที่จะถูกปฏิเสธการเข้าสู่อาณาจักร

ไม่มีอะไรไม่ว่าจะเป็นความบาป ความสนุกสนาน หรือการได้ครอบครองทรัพย์สินสมบัติที่จะคุ้มค่ากับการถูกลงโทษโดยถูกขว้างทิ้งออกจากอาณาจักร

แบบทดสอบตนเอง บทที่ 5

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญจากความทรงจำ

2. จงให้ข้ออ้างอิงสองแห่ง ซึ่งออกความบาปโดยเฉพาะซึ่งปิดกั้นการเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า
และ

3. อ่านข้อความข้างล่าง ถ้าข้อความใดถูกต้องให้เขียนตัว ถ ลงไปในช่องว่าง ถ้าข้อความใดผิดให้เขียนตัว ผ ลงในช่องว่างข้างหน้า
 - ก. _____ ถ้าคุณมั่งมีคุณไม่สามารถเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าได้
 - ข. _____ เนื้อและเลือดไม่อาจได้รับมรดกคืออาณาจักรของพระเจ้าได้
 - ค. _____ พระเยซูทรงชี้แจงว่าเราต้องนำเอาสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในชีวิตของเราซึ่งปิดกั้นทางเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าออกไปเสีย
 - ง. _____ พระเยซูตรัสว่าเราต้องเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ เพื่อที่จะเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า
 - จ. _____ คุณต้องยอมรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อที่จะเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า
 - ฉ. _____ ทั้งหมดที่คุณต้องทำก็คือกล่าวพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และคุณก็จะแน่ใจในการเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า
 - ช. _____ จะมีการพิพากษาครั้งสุดท้ายและบางคนจะถูกขว้างทิ้งออกจากอาณาจักร
4. จงให้ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงซึ่งอธิบายว่าเราจะกำจัดความบาปที่ปิดกั้นทางเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าได้

5. อ่านรายชื่อความบาปแต่ละอย่างซึ่งปิดกั้นทางเข้าสู่อาณาจักรที่ให้ไว้ในช่องที่ 1 และอ่านคำจำกัดความในช่องที่ 2 เขียนตัวเลขของคำจำกัดความที่ถูกต้องลงบนช่องว่างข้างหน้าความบาป ซึ่งเป็นชื่อของคำจำกัดความนั้น

คอลัมน์ที่ 1

- _____ A. ความอธรรม
- _____ B. การผิดประเวณี
- _____ C. การให้รูปร่างเคารพ
- _____ D. คนล่องประเวณี
- _____ E. คนเมาเหล้า
- _____ F. ชายที่เหมือนหญิง
- _____ G. ใช้ร่างกายในทางที่ผิด
- _____ H. ขโมย
- _____ I. โลก
- _____ J. ผู้ข่มขู่บังคับ
- _____ K. การด่าทอ
- _____ L. การใส่โครก
- _____ M. การถือวิทยาคม
- _____ N. ความเกลียดชัง
- _____ O. การเป็นศัตรูกัน
- _____ P. การอิจฉาริษยา
- _____ Q. ความโกรธ
- _____ R. การแตกแยก
- _____ S. การทู่เถียงกัน
- _____ T. ข้อความที่ค้านกับหลักศาสนา
- _____ U. การริษยา
- _____ V. ผู้ฆ่าคน
- _____ W. การเสเพล

คอลัมน์ที่ 2

1. การใช้ชีวิตอย่างสำราญแบบโลกีย์
หรูหราฟุ้งเฟ้อ
2. คำนี้รวมความบาปทุกชนิดไว้
3. อิจฉาความสำเร็จของผู้อื่น
4. คร่ำชีวิตของผู้อื่น
5. มีเพศสัมพันธ์ของคนสองคนที่ยัง
ไม่ได้แต่งงาน
6. มีผลกระทบจากการดื่มเหล้ามากเกินไป
7. คนขโมย
8. พุดให้ร้ายผู้อื่นด้วยท่าทีสุภาพ
9. คนให้รูปร่างเคารพ
10. ผู้ชายซึ่งทำความบาปทางเพศอย่างลามก
11. การมีเพศสัมพันธ์โดยคนที่สมรสแล้วกับ
ผู้อื่นที่ไม่ใช่คู่ครอง
12. ใช้ร่างกายของตนในทางที่ผิด
13. ความปรารถนาที่จะมีสิ่งของที่เป็นของ
คนอื่น
14. การเอาสิ่งนั้นมาโดยการบังคับ
15. อารมณ์ที่บาป ความประพฤติที่น่าอาย
สกปรก
16. ความโกรธอย่างรุนแรง
17. ความเชื่อที่ตรงข้ามกับพระวจนะ
18. ความไม่ชอบอย่างรุนแรง
19. ความไม่ลงรอย ไม่กลมกลืนกัน
20. ความปรารถนาที่จะเลียนแบบผู้อื่นและ
เท่าเทียมหรือทำให้เหนือกว่า
21. การทะเลาะ ต่อสู้กัน
22. การกระตุ้นให้เกิดการแตกแยก
23. การทำเวทมนต์มหาเสน่ห์

(บางข้อจะให้คำเดียวกันทั้งคอลัมน์ที่ 1 และที่ 2 แต่ในภาษาอังกฤษใช้คนละคำ)

คำตอบบททดสอบ บทที่ 5

1. “ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า” จะได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเรา ผู้ทรงสถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้”

มัทธิว 4:21

2. 1 โครินธ์ 6:9-10 และกาลาเทีย 5:19-21

3. ก. ผ
ข. ถ
ค. ถ
ง. ถ
จ. ถ
ฉ. ผ
ช. ถ

4. 1 ยอห์น 1:8-9

5. ดูเรื่องความบาปและคำจำกัดความ

A. 2	M. 23
B. 5	N. 18
C. 9	O. 19
D. 11	P. 20
E. 6	Q. 16
F. 10	R. 21
G. 12	S. 22
H. 7	T. 17
I. 13	U. 3
J. 14	V. 4
K. 8	W. 1
L. 15	

เพื่อการศึกษด้วยตนเองต่อไป

ศึกษาข้ออ้างอิงเรื่อง อาณาจักรของพระเจ้า และหลักการของอาณาจักรในหนังสือ

มาระโก

มาระโก 1:14-15

3:24

4:11

4:26

4:30

9:1

9:47

10:14-15

10:23-25

11:9-10

13:8

14:25

15:43